



# Rafael



**SLOVENSKO DUŠNO  
PASTIRSTVO V AVSTRALJI**

**SLOVENSKA DUHOVNIKA V  
SYDNEYU:**

p. Darko Žnidaršič, OFM,  
p. Valerijan Jenko, OFM, OAM  
313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160  
☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692  
Email: darko@pacific.net.au  
Email: valerian@pacific.net.au

**SLOVENSKI DUHOVNIK V  
MELBOURNU:**

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM  
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.  
☎ (03)9853 7787 Faximile (03)9853 6176;  
Email: cirilb@bigpond.com  
**Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.**  
Isti naslov za uredništvo »MISLI«  
E-mail: misli@bigpond.com  
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm>.  
**DOM POČITKA MATERE ROMANE:**  
11-15 A'Beckett Street, Kew VIC 3101  
☎ (03)9853 1054

**SLOVENSKI DUHOVNIK V  
ADELAIDI:**

p. Janez Tretjak, OFM,  
Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Ave.,  
West Hindmarsh, SA 5007  
☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674  
Email: tretjakj@gmail.com  
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm>.

*Zabvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«. Hvala tudi vsem, ki ste ali se boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela, kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane. Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili žrebanje.*

**IZ VSEBINE  
TE ŠTEVILKE**

**3. P. VALERIJAN JENKO OFM, OAM  
Jubileji - mejniki**

**BISERNA MAŠA:**

- 13 Brisbane, 6. 5. 2012
- 14 Wollongong, 13. 5. 2012
- 15 Sydney, 20. 5. 2012
- 16 Melbourne, 3. 6. 2012
- 17 LJ - Šiška, 24. 6. 2012
- 18 Brezje, obisk nadškofa dr. D. Harta, 7. 7. 2012
- 19 Sveta Gora, 8. 7. 2012
- 20 Canberra, 19. 8. 2012
- 21 "Mašnik biserni, pozdravljen!"
- 23 Oglasi, zahvala p. Valerijana



RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.  
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands NSW (vogal Warwick Rd.). Poštne pošiljke na PO Box 280, Merrylands NSW 2160. ☎ (02)9637 7147, (02)9682 5478 Faximile (02)9682 7692 Mobile 0419 236 783 (p. Valerijan), 0409 074-760 (p. Darko) E-mail darko@pacific.net.au; valerian@pacific.net.au



**PATER VALERIJAN JENKO OFM OAM**  
**ROJEN 6.1.1926, LJUBLJANA – ŠIŠKA;**  
**MAŠNIŠKO POSVEČENJE 18.5.1952 V**  
**CHICAGU; V SYDNEY PRISPEL 23.10.1963.**

*Pater Valerijan je ministriral kot osnovnošolec v Šiški in začutil klic za duhovniški poklic. Trnjeva pot mladosti, utrta v času druge svetovne vojne, ga je vodila preko taborišč v Avstriji in študija v Italiji v Lemont. Leta 1952 je bil v Chicagu posvečen v duhovnika, novo mašo je pel v Lemontu. Nato je bil osem mesecev kaplan pri sv. Juriju v South Chicagu, od tam pa nastavljen v Lemont, kjer je bil pomočnik uredniku mesečnika Ave Maria, p. Baziliju Valentinu. Po odločitvi za delo med Slovenci v Avstraliji se je podal na pot v Sydney. V začetnih letih je poleg duhovniškega dela veliko pomagal ljudem z dokumentacijo zaradi neznanja jezika, pri iskanju dela in boljšega življenja.*

*P. Valerijan je bil gonilna sila pri nakupu stare cerkve in zemljišča in pri gradnji cerkve sv. Rafaela v Sydneyu - Merrylandsu. Prevzel je vodstvo ter skrb za versko središče, organiziral gradnjo cerkvene dvorane in ustanovil Cerkveni svet v Perthu. Uredil je, da so prišle v Sydney slovenske sestre redovnice in dal sezidati hišo zanje. Neprenehoma je obiskoval, bodril in tolažil Slovence po bolnišnicah in domovih. Nekaj časa je imel v načrtu tudi gradnjo doma za onemogle.*

*Spodbujal je učitelje v Slomškovi šoli in Igralsko družino, da so z veseljem in ponosom delovali. P. Valerijan je vsa leta redno pisal in še piše verske članke za Misli, urejeval je domače glasilo Rafael.*

*V verskem središču sv. Rafaela je močna molitvena skupina in delavni Pastoralni svet, kateremu je p. Valerijan zgled in duhovni voditelj. Pater Odilo je pred leti napisal v Mislih, da je bil p. Valerijan namestni postulator za Slomškovo beatifikacijo.*



**PATER VALERIJAN PIŠE:**

### **JUBILEJI – MEJNIKI**

**JUBILEJI SO V ŽIVLJENJU POSAMEZNIKA, SKUPNOSTI, ŽUPNIJSKEGA OBČESTVA, DRUŠTVA ALI KAKRŠNEKOLI ORGANIZACIJE – VAŽNI MEJNIKI. TUDI ZAKONCI PRAZNUJEJO SVOJE POMEMBNE OBLETNICE POROKE – JUBILEJE. TO SO ZNAMENJA ZVESTOBE IN SLUŽENJA BOGU V ZAKRAMENTU SVETEGA ZAKONA. DUHOVNIKI, REDOVNIKI IN REDOVNICE TUDI SLAVIJO SVOJE JUBILEJE KOT ZNAMENJA ZVESTOBE V NJIHOVEM POKLICU. VSAK ŽIVLJENJSKI ALI POKLICNI JUBILEJ PA NAS VABI K ZAHVALI BOGU ZA OPRAVLJENA DELA IN DOŽIVETJA. SAJ BREZ BOŽJE POMOČI NE MOREMO NIČ DOBREGA STORITI IN NE VZTRAJATI, ZATO GRE ZASLUGA BOGU PO BESEDAH PSALMISTA: »NE NAM, GOSPOD, NE NAM, AMPAK SVOJEMU IMENU DAJ ČAST!« TUDI PAPEŽ PROGLASI VSAKO PETINDVAJSETO LETO ZA JUBILEJNO LETO, V KATEREM SO RAZPISANI POSEBNI ODPUSTKI ...**

*Leta 2000 je dobil avstralsko državno priznanje Medal of the Order of Australia (OAM) za dolgoletno delovanje v slovenski in avstralski katoliški skupnosti, za vse njegovo navdušenje, modrost, potrpežljivost in dobrohotnost, kar vsakdo občuti, kadarkoli se sreča ali pogovarja s patrom Valerijanom.*



## Pater Valerijan je o sebi povedal:

Rojen sem bil 6. januarja 1926 v Ljubljani, krščen v kapeli ljubljanske porodnišnice in sem dobil ime Jožef. Krstitelj je bil kurat Ignac Slana. Sem član družine s sedmimi otroki. Živih nas je še pet. Med pokojnimi sta dva najstarejša: France, ki je bil domobranec, vrnjen iz Avstrije v roke Titovih vojakov, ubit neznano kje, morda v Kočevskem Rogu, ali na Teharjih pri Celju. Za njim se je rodila deklica, ki je umrla kmalu po rojstvu. Jaz sem bil naslednji po vrsti, potem pa brat Janez, nato sestra Anica, poročena Mustar, nato Marica, vdova po Martinu Dolencu, sledila je Meta, poročena Čakš. Vsi štirje živijo v Ljubljani.

Naš oče je bil Jernej, po poklicu je bil postrešček na ljubljanskem kolodvoru. Mama je bila Katarina Narobe, oba sta po rodu iz Mavčič pri Kranju. Oče je bil nekaj časa v Ameriki, kjer je delal v rudniku v Rocksprings, Wyoming. Po poškodbi se je vrnil domov. S prihranki je kupil hišo v Šiški na Sv. Jerneja cesti št. 3, sedaj Milana Majcna 3. Osnovno šolo sem obiskoval v Šiški. Četrty razred sem ponavljal zaradi škrlatinke in pljučnice, ki mi je resno ogrožala življenje in so poklicali duhovnika, da mi je podelil zakramente sv. maziljenja in popotnice. Spominjam se, da je bil to p. Modest Novak. Potem se mi je zdravje obrnilo na bolje. Vpisali so me v meščansko šolo za Bežigradom, ki sem jo po štirih letih končal s prav dobrim uspehom. Mature smo bili oproščeni, ker je takrat, leta 1941, razpadla Jugoslavija. Že v osnovni šoli sem ministriral v Šiški in začutil duhovniški poklic. Poklic mi je utrdila knjiga »Jezus duhovniku« (Schrivers). Gospod Kompare, ki je bil vsak dan pri maši v Šiški in je imel pri redovnikih trapistih v Rajhenburgu sina p. Kanizija, mi je izposloval, da sem bil sprejet pri trapistih v malo semenišče oziroma v gimnazijo. Ko sem doma to povedal, mi niso dovolili, ker sem bil premlad. Oče se je o mojem poklicu pogovarjal tudi s križniškim priorjem p. Valerijanom Učakom. Tokrat je nasprotoval moj starejši brat, ker je bil to nemški viteški

red. Odkar sem začel ministrirati v Šiški, kjer so frančiškanski patri vodili župnijo, sem se nagibal k frančiškanom. Navduševala me je njihova preprostost, prijaznost in zavzetost za dušno pastirstvo. Všeč mi je bil sveti Frančišek, ki sem ga poznal le iz fresk p. Blaža Farčnika na stenah šišenske cerkve.

## Spominja se svojega študija in začetkov duhovniške službe:

Dne 3. oktobra 1943 so Nemci bombardirali Novo mesto. Tudi samostan je bil poškodovan. S patrom magistrom Salezijem sva se kot novinca umaknila najprej v Šmihel, kjer smo prenočili. Drugi dan smo odšli v Pleterje, kjer so nas kartuzijani prijazno sprejeli. Tako sva novinca prekinila kanonični noviciat in je bila potrebna dispenza. Po več mesecih smo se vrnil v Novo mesto, kjer sva oba položila neslovesne zaobljube 7. septembra 1944. V naslednjih tednih sva oba novinca šla v Ljubljano. Nemški kamion je peljal civiliste iz Novega mesta v Celje. Tam smo šli na vlak. Peljali smo se skozi Maribor in Dravograd v Celovec. Tam smo na postaji prenočili. Drugi dan pa šli z vlakom v Ljubljano. Še isto popoldne sem šel obiskat domače v Šiški. Bili so presenečeni, ko so me ugledali na pragu v frančiškanski redovni obleki, saj eno leto ni bilo nobenih pismenih stikov med nami ...

Na praznik Brezmadežne, 8. decembra 1944, so prišli nemški vojaki med kosilom v samostansko obednico in aretirali p. Bena Korbiča in p. Klavdija Okorna. Našli so skrito orožje nad dvigalom v novem klerikatu. Vsi smo morali to orožje in municijo znositi pred samostan na Marijinem trgu. Omenjena patra so odpeljali v Dachau.

V začetku leta 1945 sem bil mobiliziran k domobrancem. Bil sem v meščanski šoli v Zgornji Šiški, kjer smo telovadili na dvorišču. Perharič iz Šiške je bil moj kaplar. Po nekaj tednih je prišla zdravniška preiskava. Zdravnik dr. Grapar je ugotovil, da imam razširjeno srce. Odpustili so me iz vojske in poslali na okrevanje v samostan. S seboj sem prinesel uši, ki sem jih preganjal en teden.

Vsak dan sem pregledal vso obleko - uši so bile skrite večinoma pod šivi spodnje obleke ...- Kmalu so se domobranci začeli umikati na Koroško. Meni je magister p. Karel Dijak rekel, da mi ni treba oditi, ker nisem imel uniforme, vendar šole ne bo v Ljubljani. Toda, ker sem bil pred vstopom v samostan član tajne, ilegalne protikomunistične organizacije, je bolje, da sem odšel, če bi kje našli kakšne zapiske o mojem članstvu ... Kleriki smo šli peš iz Ljubljane mimo Kranja, Tržiča do Ljubelja pod Karavankami. Predor še ni bil končan in ni bilo ne elektrike, ne asfalta, ampak veliko vode in blata. Nemci so stražili vhod in dovolili prehod le vojakom. Po naključju sem dobil domobranski plašč in sem ga oblekel ter šel proti vhodu. Ko je nemški vojak gledal za menoj, je opazil pod plaščem civilne hlače in vpil za menoj ... Tako smo tipali pot v temi. Pešči smo bili srečni, da smo se lahko prerinili med kolono voz z vprežno živino in avtomobili, ker je vse stalo na mestu. Potovali smo od torka, 1. maja, do sobote, 5. maja 1945.



*Pater Valerijan je, prvič od leta 1945, letos potoval skozi predor Ljubelja do Vetrinja. Sopotniki so bili p. Stane Zore, p. Ciril Božič in Florjan Auser*

V soboto smo prispeli v Celovec in šli naravnost h kapucinom. Lepo so nas sprejeli, čeprav so bili sami v stiski za hrano. Žato jim vsa čast in zahvala. Naslednji dan smo obiskali naše begunce v taborišču v Vetrinju pri Celovcu. Tam sem videl tudi brata Franceta, ki je bil 29. maja 1945 vrnjen v Titovino pod pretvezo hinavskih Angležev, češ, da jih peljejo v drugo taborišče in ne vemo, ali je umrl v Kočevskem Rogu ali na Teharjih. Kmalu nato so Angleži, ki so bili zasedbena vojska v tistem delu Avstrije, prepeljali begunce v taborišče v Lienz, Pegetz, Ost Tyrol.

Med tem smo bili kratek čas tudi v Schwazu, kjer imajo frančiškani bogoslovje. Naši bogoslovci so ostali tam na študiju, gimnazijci pa smo se vrnili v taborišče Pientz-Pegetz, kjer so ustanovili slovensko gimnazijo in smo tam nadaljevali šolanje. Po enem letu so nas v živinskih vagonih prepeljali v taborišče Spittal ob Dravi. Tam smo nadaljevali gimnazijo. Zaradi vlažnega stanovanja in slabe hrane sem zbolel za tuberkulozo in bil dvakrat v bolnišnici v Seebach – Seebodenu pri Spittalu.

Med tem je prišlo sporočilo p. Gracijana Herica, ki je bil v Italiji, naj se zberemo v Bolzanu, da nam bo uredil dokumente za odhod na ameriške Brezje v Lemont, kjer je bilo bogoslovje. Iz Avstrije smo morali ilegalno v Italijo, ker kot begunci ne bi nikoli dobili vize. V negotovosti smo prekoračili mejo in srečno prišli v Innichen pod italijansko San Candido... Šli smo v Bozen – Bolzano, kjer sem preskočil iz sedme gimnazije v prvi letnik bogoslovja. Pol leta sem komaj kaj razumel, ker so bila predavanja v nemščini, pri izpiti pa sem se kar dobro odrezal. Tam sem 29. novembra 1949 napravil slovesne zaobljube. Še isto leto so bili naši potni dokumenti za Ameriko urejeni in smo 10. decembra 1949 odpuli iz Bagnolija pri Neaplju proti Ameriki. Po desetih dneh vožnje smo prispeli v New York, od tam pa z vlakom v Chicago in naprej v Lemont.

Nadaljevali smo študij bogoslovja skupaj z ameriški Slovenci. Predavanja so bila v latinščini, ker oni niso znali toliko slovenščine, da bi profesorji, ki so bili slovenski patri iz domovine, predavali v slovenščini.



*Pater Valerijan je v Vetrinju posvetil svojo molitev žrtvam, ki so jih Angleži vrnili v gotovo smrt, v Jugoslavijo.*



Po tretjem letniku sem leta 1951 prejel subdiakonat, po četrtem pa leta 1952 najprej diakonat, en teden pozneje, 18. maja pa prezbiterat – duhovniško posvečenje. Novo mašo sem imel na Ameriških Brezjah. Vse je lepo slovensko organiziral p. Bazilij Valentin. Nihče od mojih domačih ni bil prisoten. Pač pa so istočasno bili pri maši na Rožniku, da smo bili v duhu združeni. To je bilo teden dni po posvečenju, 25. maja.



*Pri novi maši patra Valerijana sta bila duhovna starša Marija Kolarič in Lojze Novak*

Nato sem bil poslan na župnijo sv. Jurija v South Chicago za pomoč patru Bonaventuri. Toda kmalu je p. Bazilij izposloval, da sem se vrnil v Lemont, kjer sem mu pomagal pri urejanju mesečnika Ave Maria. Ob koncu tedna pa sem pomagal po okoliških župnijah. Leta 1959 sem bil poslan za kaplana na župnijo sv. Terezije Deteta Jezusa v Johnstownu, Pennsylvania. Od tam sem prvič obiskal Slovenijo in našo družino leta 1961.

Leta 1962 je prišel klic iz Avstralije, da me potrebujejo. Pater Bernard Ambrožič je bil v letih, tudi p. Odilo Hajnšek je bil bolehen, dr. Ivan Mikula je bil pomagal v Sydneyu le občasno, ker je skrbel za Perth, Brisbane, Coomo, itd. Sam sem se že leta 1957 odločil za Avstralijo, ko je p. Rudolf Pivko opustil duhovniško službo. Vendar mi takrat niso dali dovoljenja v Lemontu. Enako tudi že prej, leta 1953, ko so poljski frančiškani vabili, da bi se dva iz kustodije pridružila njim v misijonu na otoku Mindanao, na Filipinih

– niso bili v Lemontu naklonjeni tej prošnji, češ, da sva za to delo oba s p. Danilom Sedlarjem premlada.

Tokrat sem zadevo glede odhoda v Avstralijo položil v Srce Jezusovo, v katerega vedno zaupam – naj se zgodi Božja volja in sem pisal direktno generalu na kurijo v Rim. General se je posvetoval s patrom Cirilom Reckom, ki je bil v službi na kuriji, če je potrebno, da grem v Avstralijo. Pater Ciril je dal pritrldilno mnenje in general je napisal obedienco za tri leta dela v Avstraliji in jo poslal kustosu p. Andreju Svetetu v Lemont, ki mi jo je izročil.

### **O prihodu in začetkih delovanja v Avstraliji pa je povedal naslednje:**

Za odhod v Avstralijo sem se obotavljal in se pripravljaval od februarja do oktobra 1963. P. Bernard mi je ponovno pisal, tokrat z ultimatom: »Povej datum, kdaj prideš, ali pa pozabi na zadevo!« Tako sem rezerviral mesto na ladji »Oriana«. (Z letalom bi »prehitro« prišel sem.) Prispel sem v sydneysko пристanišče v sredo, 23. oktobra 1963. Pričakali so me: p. Bernard, p. Odilo in p. Rok Romac (hrvaški pater), ki nas je s svojim avtom odpeljal v Paddington, kjer je bila moja rezidenca naslednjih sedem let. V nedeljo, 27. oktobra, je bilo slovensko romanje v cerkev sv. Brigite (župnijo vodijo pasijonisti) v Marrickville.

Tam sem imel mašo za Slovence, pridigal pa je p. Odilo o rožnem vencu.



*Srečanje s slovensko skupnostjo v Sydneyu leta 1963.*

Moje delo je bilo takšno: med tednom sem obiskoval rojake po taboriščih v Sunnerongu (Matraville), Villawoodu, Cabramatti, itd. Maševac sem pri avstralskih sestrah (Sisters of Charity), ki so vodile farno šolo v župniji sv. Frančiška Asiškega v Paddingtonu. Občasno so me patri prosili, da sem maševal tudi v cerkvi. Ob nedeljah pa sem maševal za Slovence pri sv. Patriku v mestu (Marist Parish), ali v Leichardtu (sv. Jožef), ali v Villawoodu (pri taborišču), ali v Wollongongu, Canberri, Newcastleu. Cerkev v Paddingtonu pa je bila na razpolago za slovenske poroke in krste. Spovedovanje je bilo vsako soboto dopoldne ob 9. uri. P. Bernard je vodil molitveno skupino, ki se je sestajala enkrat na mesec v kapelici ob glavnem oltarju ...

Patri v Paddingtonu so nam šli zelo na roko. Dali so nam na razpolago pevsko sobo in dvorano brezplačno. Tu je imela 'Akcija za Dom' več prireditev za sklad za nakup zemlje v Horsley Parku. Dne 30. 7. 1967 je ponovil novo mašo avstralski Slovenec Edi Sedevec. Njegov priimek je sedaj Sedevic in je upokojeni župnik sydneyseke nadškofije.



*Pater Valerijan v Sydneyu leta 1963.*

Kmalu se je izkazalo, da Paddington ni središčna točka za naše rojake. Začeli so se naseljevati v zahodnih delih Sydneya. V začetku jih je bilo kar precej v Wollahri, Paddingtonu, Waverleyu itd. Pozneje so se naseljevali v Fairfieldu, Cabramatti, Blacktownu in Merrylandsu. Zato smo začeli misliti, da bi ustvarili versko in kulturno središče nekje na zahodnem delu Sydneya. Pisal sem razmnoženo pismo agentom, ki prodajajo zemljišča in hiše in razložil, kaj bi potrebovali. Dobil sem kakih deset odgovorov, da so naprodaj razne cerkve v Sydneyu. Med temi je bila tudi stara prezbiterijanska cerkev sv. Štefana v Merrylandsu. Z avstral-



skim provincialom p. Ambrožem Ryanom sva se šla posvetovati o ceni in nakupa. Cena je bila 20 tisoč dolarjev. Pogodili smo se za ceno in napravili kupno pogodbo. Enajst tisoč smo imeli prihranjenih, devet pa smo si izposodili od banke. Pogodba je bila sklenjena v maju leta 1969. Prosili so nas, da bi smeli cerkev uporabljati še do konca leta za nedeljsko šolo in za sestanke. Avstralski bogoslovci iz Campbelltowna so prebarvali streho in stene. Preuredili smo notranjščino za našo službo Božjo in cerkev smo blagoslovili na Silvestrovo. Naslednji dan, v četrtek, 1. januarja 1970, je bila v stari cerkvi opravljena prva maša, popoldne pa prvi krst, ki ga je prejel Marko Tomšič, sin Staneta in Marte Tomšič.

Naj omenim še to, da smo morali za naš center v Merrylandsu dobiti dovoljenje takratnega sydneysekega nadškofa kardinala Gilroya. S provincialom sva šla prosit za dovoljenje. Kardinal se je izgovarjal, da ni denarja. Potolažila sva ga, da ne prosimo denarja, ampak le dovoljenje. Privolil je pod pogojem, da tudi krajevni župnik v Merrylandsu privoli. Župnik je bil Fr. John Kerrisk. Vprašal me je, koliko Slovencev imamo v njegovi župniji in rekel sem mu, da samo enajst družin. Z roko je zamahnil, da daje dovoljenje. Od tedaj je bila slovenska maša v Merrylandsu vsako nedeljo.

V nedeljo, 9. avgusta 1970, je izšla prva številka tedenskega biltena 'Nedelja'. Nekaj časa so bile poleg maše v Merrylandsu tudi maše pri Sv. Patriku v Sydneyu, v Leichardtu in v Croydon Parku.



*Prvo sveto obhajilo v stari cerkvi v Merrylandsu leta 1970.*



*Blagoslov cerkve, 14. januarja 1973.*

### **Nova cerkev in dvorana:**

Takoj po blagoslovu stare cerkve v Merrylandsu smo sklenili, da jo bomo obzidali in povečali. Prosili smo inženirja Ivana Žigona, da nam je po naših navodilih napravil načrte. Prvotno smo nameravali imeti polovico poslopja za cerkev, polovico pa za sestanke, verouk, itd. V tem primeru bi bila cerkev ožja, toda daljša. Dušan Lajovic je pomagal pri snovanju načrta ... Zidovi so bili končani za božič 1972. Polnočnica je bila v dvorani mestne hiše Auburn Town Hall, božična dnevna maša pa že v nedograjeni cerkvi, ki je bila še brez strehe. Cerkev je bila končana do blagoslovitve, ki jo je opravil ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič. Z njim sta prišla tudi p. Marijan Valenčak, takratni provincial slovenske frančiškanske province sv. Križa iz Ljubljane in g. Vinko Zaletel, župnik v Vogrčah na Koroškem. Takoj po



*Versko in kulturno središče Merrylands leta 2012.*

prihodu gostov smo se ustavili v Paddingtonu, kjer smo maševali. Blagoslov cerkve je bil v nedeljo, 14. januarja 1973. Takoj po obredu blagoslova sva nesla s p. Marjanom šopek cvetja bolnemu p. Bernardu na Point Piper. Naslednjo nedeljo, 21. januarja 1973, je škof Lenič podelil zakrament sv. birme okrog 70 otrokom.

Ko se je približevalo leto 1980, smo sklenili, da bomo za cerkvijo zgradili dvorano na zemljišču ob cesti Warwick Road, pozneje pa smo kupili še hiši na 307 in 309 Merrylands Road z denarjem, ki smo ga zbirali za Ambrožičev dom, ki smo ga imeli takrat v načrtu. Načrte za dvorano nam je napravil inženir arhitekt Jože Jež.

Delo je vodil gradbenik Ignac Drevenšek, ki ni bil samo delovodja, ampak je tudi sam veliko delal. Prejemal je majhno plačo, ker je vedel, da je za naše versko središče. Veliko pa so naredili naši rojaki, ki so delali prostovoljno, mnogi so projekt tudi finančno podprli. Največji dobrotnik pri gradnji dvorane pa je Dušan Lajovic.

Dvorana je bila v glavnem končana v januarju 1983, ko je bil med nami ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar, ki jo je blagoslovil in pri sv. maši birmal 28 mladih.



Slovesna birmanska maša je bila na dvorišču. Navzoč je bil tudi sydneyški kardinal James Freeman, škof iz Parramatte dr. Beda Heather, avstralski frančiškanski provincial p Maurice West, g. Dominic Arcamone, dr. Ivan Mikula. Pater Ciril A. Božič, ki je bil moj sodelavec od 11. septembra 1982 do 23. aprila 1992, je pripravil ves program v cerkvi in izredno bogat kulturni program v dvorani, ki ga je povezoval takratni naš sosed Andrej Sušnik.

Naša dvorana nam služi za zbiranje ob nedeljah po slovenski službi Božji. Imamo piknike, družabne prireditve, nastope raznih ansamblov, odrske predstave naše dramske skupine. Žal so v zadnjem času v dvorani tudi pogrebščine ali sedmine po pogrebih naših rajnih rojakov. Včasih je kaka poročna gostija, praznovanje rojstnih dni in podobno.

V letih onemoglosti naši rojaki najraje ostanejo doma pri svojih otrocih. Kadar to iz raznih razlogov ni mogoče, tedaj gredo v starostne domove - domove počitka.



**Slovenske sestre pri sv. Rafaelu:**

Avgusta 1972 sta prišli iz domovine sestri frančiškanki Brezmadežnega spočetja (FBS) s. Ksaverija Jerebic in s. Mirjam Horvat. Sestra Mirjam je prevzela skrb za Slomškovo šolo in za verouk ter tiskanje Nedelje, Rafaela in vsega drugega, s. Ksaverija pa gospodinjstvo. Pozneje je bila tu tudi s. Marija Goretti Kadiš. Največ časa pa sta bili pri sv. Rafaelu

s. Hilarija Šanc in s. Francka Žižek, ki je skrbela za glasbo, za mešani pevski zbor, za pisarniška opravila in Slomškovo šolo. V Slovenijo sta se vrnila leta 1997. Delo sester je v zgodovini našega izseljenstva zapisano z zlatimi črkami.

### Slovenska cerkev Vseh svetnikov v Figtree (Wollongong)



Prvo adventno nedeljo, 27. 11. 1983, je škof William Murray blagoslovil slovensko cerkev Vseh svetnikov v Figtreeju pri Wollongongu. Cerkev, dvorano in hišo je kupilo tamkajšnje slovensko društvo "Planica". Njen

predsednik Ivan Rudolf je predlagal, da bi odslej imeli slovensko mašo v tej novi pridobljeni cerkvi poleg društvene dvorane. Maša je odslej vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob 5. uri popoldne, za velike praznike in ob posebnih prilikah.

### Skupine in kulturno delo

Glede naše mladine moramo povedati, da ne sledijo našim običajem in navadam, saj so že bolj vključeni v tukajšnjo družbo in življenje. Težko je mlade dobiti za udeležbo in sodelovanje na prireditvah. Slomškova šola je imela pred desetimi leti 17 otrok, radi so se učili in so veseli, kadar so bili skupaj. Radi so nastopali na odru za razne slovesnosti, kot je materinski dan, očetovski dan, za Miklavža, itd. Žal je bilo otrok vse manj in Slomškova šola je leta 2010 nehala delovati. Še vedno pa povabimo otroke in starše, da pripravijo in sodelujejo na prireditvah.



Tudi mladinski zbor – sedaj zbor Južne zvezde, ki šteje šest deklet, že nekaj let pridno vadi pod vodstvom Carmen Fuderanan Austin, ki je naša organistinja. Mešani cerkveni pevski zbor je pred desetletji imel odličnega vodjo, g. Ludvika Klakočerja, ob pomoči hčerke Marije, por. Umbrazunas. Leta 1988 je prevzela vodstvo zbora sestra Francka Žižek, ki je dvignila kvaliteto zbora do zavidljive višine. Pripravila je obširen, zahteven program, iz katerega zbor črpa še danes. Organistinja Carmen je po rodu Filipinka. Zboru je dolgo dirigiral Ivan Tomšič, sedaj ga že več let vodi Uroš Ergaver. Za ljudsko petje pa že desetletja igra na orgle Milka Stanič.



Imamo tudi župnijski svet, ki se občasno sestaja. V njem so tri delovne skupine, ki skrbijo za postrežbo ob raznih prilikah, odbor za stojnico, odsek za diakonijo, liturgijo, katehezo, petje, gospodarstvo in finance. Skupine rojakov se zvrstijo za pecivo in postrežbo ob nedeljah pri maši. Nekoč zelo močna skupina tukaj bi potrebovala še več pridnih rok. Poskrbljeno je za čiščenje cerkve, dvorane in prostorov bivšega sestrskega samostana. Tudi dramska skupina – Igralska družina Merrylands je vsa leta živahno delovala in pripravljala odrske prireditve in igre. Gosťovali so tudi drugod, kjer žive naši rojaki.



Zadnja leta Igralska družina bolj miruje, ker nam manjka igralcev, zlasti mladih, in raznih sodelavcev. Ker je naše versko središče obenem kulturno središče, nastopajo v naši dvorani kdaj razni ansambli in pevske skupine, ki pridejo iz domovine ali iz zamejstva. Naj jih naštejemo le nekaj: pevski zbor 'Gallus Petelin', Slovenski oktet, Tržaški oktet, Big Ben, Oktet 9, Družinski trio Pogladič itd. Naraslo je število raznih kulturnih obiskov iz domovine, ki gostujejo pri nas.

Leta 2005 je vodstvo Slovenskega misijona v Merrylandsu prevzel pater Darko Žnidaršič. Mlada moč je bila potrebna.



V sedmih letih, kar vodi p. Darko naš misijon, smo obhajali že nekaj jubilejev: 80-letnico p. Valerijana 2006, lani njegovo 85-letnico, 20. maja 2012 biserno mašo p. Valerijana, leta 2009 smo obhajali 40-letnico cerkve sv. Rafaela, lani (leta 2011) 20-letnico naše samostojne Slovenije, pripravili dva slovenska-mladinska koncerta (2006 in 2010), hkrati smo trikrat obeležili Abrahama – arhivska organizacija HASA NSW, ki deluje v naših prostorih, je pripravila srečanje za rojake, ki živijo 50 let ali več let v Avstraliji – »REUNION«.





*Jenkova domača hiša v Šiški*



*Jenkova družina okoli leta 1938, zadaj pokojni brat Franc, od leve Joško – pater Valerijan, sestra Anica, mama Katarina z najmlajšo sestro Metko, v naročju sestra Marica, ata Jernej in brat Ivan.*



*Pater Valerijan po nedeljski slovesnosti v Leichardt-u*



*Družina Jenko leta 2002*



**★ Romanja se je udeležil tudi naš novi slovenski duhovnik, p. Valerijan Jenko, ki je komaj pred tednom dospel iz Amerike. Bilo mu je prav všeč.**



*Pater Valerijan s pevkami zbora Južne zvezde.*



*Pater Valerijan je aktivno sodeloval pri osamosvajanju Slovenije.*



*Priprave na cvetno nedeljo leta 2012.*



*V domači cerkvi sv. Rafaela v Sydneyu leta 2011*



*Biserna maša v Sydneyu, 20.maja 2012.*



*Biserna maša v Sydneyu, 20.maja 2012.*



*Biserna maša v Sydneyu, 20.maja 2012.*



*Biserna maša Sydney 20.maj 2012. Z leve so: Jeni Brežnik, dr. Milan Balažić, Alfred Brežnik, p. Valerijan Jenko, p. Ciril A. Božič, p. Darko Žnidaršič.*



*Popravljen in dopolnjen tekst iz knjige Pax et bonum, Mir in dobro, Melbourne 2001, strani 124 – 136: p. Valerijan Jenko OFM OAM in p. Ciril A. Božič OFM OAM, Melbourne - Kew, p. Darko Žnidaršič OFM, Merrylands, 2. junija 2012*

# Brisbane, 6. 5. 2012



Rojaki, ki živijo v Kraljičini deželi, so imeli posebno čast, da so prvi pozdravili biseromašnika že ob velikonočnem obisku, v soboto, 5.5. pri sv. maši na Klubu Lipa, Gold Coast, in v nedeljo, 6.5., pri sv. maši in srečanju na Planinki. Našega patra Valerijana so veselo sprejeli in počastili z veliko torto. Predsednik Tone Brožič mu je izročil voščilnico z darom rojakov in mu čestital v imenu skupnosti, po kosilu pa nas je razveselil s svojo harmoniko. Praznovali smo tudi materinski dan in najlepša mama, Albina Vah, je dobila velik šopek vrtnic. Še ena velika čast se nam obeta sedaj, ko bo biseromašnik p. Valerijan v nedeljo, 7.10., prav med nami sklenil "svojo biserno ogrlico" - obhajal sv. mašo v dvorani Whites Hill State College, Camp Hill, dan po 38. slovenskem mladinskem koncertu. Prisrčno dobrodošli spet med nami!



— 8 —  — 3 —

## Wollongong 13. 5. 2012

Prvo biserno mašo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih, kjer se nas je zbralo 95. P. Valerijan je v pridigi povedal: "Ko sem postal duhovnik, sem bil vedno vesel vsakega novega dne.

Tudi danes je tako. Zakaj? Najbolj zato, ker vem, da bom obhajal najsvetejšo daritev z Jezusom, z ljudmi in zanje." Somaševali smo g. Edi Sedevčič, p. Darko Žnidaršič OFM in hrvaški pater Ivo Tadić OFM. Prepeval je domači cerkveni zbor, ki ga vodi Barica Brodnik, na orgle je igrala Vesna Hatežič. Barica Brodnik in Marica Pirnar sta zapeli psalm 23: "Gospod je moj pastir". V dvorani nas je pozdravil predsednik Kluba Planica Ivan Rudolf, nastopili so cerkveni pevski zbor, Barica Brodnik, Ivanka Krempl in Katelin Koprivec. Naše kuharice in kuharji: Ema Mailow, njena hči Diana ter Lefta in Franc Tehovnik in drugi so pripravili veliko dobrot, Ivanka Jaušovec pa je poskrbela za torto, na kateri so bili poleg mašne knjige cvetovi šmarnic in "Golden Wattle".



*Duhovnika Edi Sedevčič in Mark O' Keefe, župnik v Unanderri*



*Ivanka Jaušovec in p. Valerijan*



*Aplavz biseromašniku*



*Ivanka Krempl in Katelin Koprivec*



*Cerkveni pevski zbor Figtree*

## Sydney 20. 5. 2012



*Somašujejo: p. Ciril, g. Eugene Szondi, p. Valerijan, p. Darko in p. Peter Clifford OFM.*



*Ministranti: Dejan Lukežič, Noah Skubla, Kate in Lauren Stariba, Veronika Konda, Luke Blessing. Desno v narodni noši Sonja Fisber.*



*Noah Skubla pozdravlja biseromašnika*

— 8 —  — 3 —

## Melbourne 3.6.2012



*Somašujejo: p. Kevin Goode, p. Valerijan Jenko, p. Ciril A. Božič in p. Comrac Nagle*



*Procesija SRT po slovesni sv. maši. Pri procesiji sodelujejo vsa 4 slovenska društva iz Melbourn in društvo Ivan Cankar iz Geelonga. Sodelovali so tudi otroci Slomškove šole*



*Od leve: bratje frančiškani Ignatius Hickson, Ciril A. Božič, Valerijan Jenko, Bob Matthews, Kevin Goode, Cormac Nagle in Peter McGrath.*

P. Valerijana je v imenu občestva pozdravil podpredsednik PS Simon Gril, Amelia Miklavec in Nathalie Bratina pa sta mu podarili šopek rumenih vrtnic. Roland Mrak iz Geelonga se je patru zahvalil za

njegovo duhovniško delo. P. Valerijan je Rolanda krstil v Canberru leta 1971. Slavnostno kosilo so pripravile članice Društva sv. Eme pod vodstvom Olge Bogovič in sodelavcev.



## Ljubljana Šiška 24. 6. 2012



*P. Valerijan je obhajal svoj jubilej tudi v domači župniji sv. Frančiška v Šiški. Od leve proti desni: provincial p. Stane Zore, p. Viktor Papež, p. Damjan Vračko, p. Ambrož Mušič, p. Mirko Silvester, p. Valerijan, br. Janez Papa, župnik v Šiški, p. Marjan Čuk, p. Gregor Kos, br. Andrej Pollak, p. Lavrencij Anžel in p. Metod Ogorevec.*



*Številni navzoči so želeli pozdraviti biseromašnika, med njimi je kar nekaj naših rojakov iz Avstralije.*



*Slavnostno kosilo v dvorani. Na desni dr. Zvone Žigon in ministrica Ljudmila Novak z Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu po svetu.*



*Levo: Andrew Žičkar in Franc Čulek se pogovarjata s p. Valerijanom.*

## Brezje, obisk nadškofa dr. D. Harta, 7. 7. 2012



*Somašujejo: p. dr. Silvin Krajnc, provincial p. Stane Zore, nadškof dr. Denis Hart, p. Ciril A. Božič, p. Valerijan Jenko in g. Tone Vrisk, župnik iz Črne.*



*P. Valerijan in nadškof dr. Denis Hart,*



*Nadškof Denis je na Brezjah blagoslovil štolo, ki so jo p. Valerijanu podarili p. Darko in rojaki slovenskega občestva pri Sv. Rafaelu v Sydneyu.*



*P. Valerijan s svojimi sorodniki, g. nadškofom Denisom Hartom in p. Cirilom.*

## Sveta Gora 8. 7. 2012



*Somašujejo: p. Bogdan Knavs, p. Valerijan Jenko, provincial p. Stane Zore, nadškof dr. Denis Hart, upokojeni koprski škof msgr. Metod Pirib, p. Ciril A. Božič in p. dr. Viktor Papež.*



*Pater Valerijan Jenko in nadškof dr. Denis Hart*

“Sveta brata Ciril in Metod nas kot živa oznanjevalca in branitelja vere vabita k edinosti naše vere v življenju in da to vero znamo zares ohranjati, živeti in tudi braniti. Vabita nas k delu, molitvi, vsemu dobremu, ki naj se razodeva v našem življenju. Včasih smo negotovi, toda ostali bomo močni v veri. Bila sta močna v veri in ljubezni do Kristusa, tako bodimo tudi mi močni v ljubezni med seboj in do našega Odrešenika Jezusa Kristusa.” (nadškof msgr. dr. Denis Hart v homiliji pri sv. maši)

— 88 —  — 88 —

## Canberra, 19. 8. 2012



Po srečni vrnitvi domov v Sydney smo v nedeljo po velikem šmarnu praznovali v Canberru, v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, ACT, kjer se nas je zbralo 70 rojakov. Biseromašnika p. Valerijana je pozdravil Cvetko Falež st., Mateja in Chloe, obe v narodnih nošah, pa sta mu izročili šopek. Patra Valerijan in Darko sta tokrat somaševala sama. Canberra je bila doslej res - "zadnja, kjer praznujemo biserno mašo našega duhovnega očeta - p. Valerijana" (po besedah Cvetka Faleža), vendar naše občestvo nič manj veselo razpoloženo in upamo na še kakšno slavo, saj radi pridemo skupaj.

Po sv. maši in "gasilskih" fotografijah smo se zbrali na tamkajšnjem Slovensko-avstralskem društvu Triglav k skupni večerji. - Bog povrne vsem pridnim!



## “MAŠNIK BISERNI, POZDRAVLJEN!”

Letos praznujemo kar štiri šestdesetletnice: najprej 60 let delovanja naših patrov in verskega življenja Slovencev v Avstraliji, 60 let so izpolnile naše MISLI, 60-letnico je praznoval slovenski katoliški tednik Družina in 60-letnico duhovniške službe praznuje naš p. Valerijan. Bogu smo hvaležni za vsa ta leta in z zaupanjem in njegovo pomočjo gremo za biserni jubilej skupaj naprej.

Že kmalu po naših počitnicah smo se začeli sestajati najprej pastoralni svet, nato delovne skupine skupaj, potem posamični rojaki, ki so pomagali oblikovati naše veliko slavje. In sproti se še kaj dogovorimo in uspemo.

Program praznovanja na nedeljo Gospodovega vnebohoda je pripravila in predloge zbirala Olga Lah. Ker je Olga odšla v Slovenijo na počitnice, je njeno delo prevzela Mirjam Stariha, ki je povezovala program v dvorani, s p. Darkom sta pripravila program bogoslužja v cerkvi. Tehnični vodja je bila Mihelca Sušteršič, s Sonjo Fisher sta uredili rezervacije in sedežni red v dvorani – ravno to je bilo najtežje, saj so se rojaki javljali vedno znova. Bilo nas je več kot 300, zato smo privlekli vse mize še iz kletnih prostorov. Lojze in Richard Slatinšek sta popravila mize, ki so bile polomljene, in še svoje sta pripeljala. V dvorani sta pomagala še Marija in Emil Grosman. Hvala Bogu, uspelo nam je! Bog plačaj vsem!

Gospod Florjan Auser iz Slovenian Media House je oblikoval podobice, vabila, plakate, pozdravni transparent pred cerkvijo, za presbiterij pa izdelal čudovito kuliso, na kateri so spodaj šmarnice – bili smo namreč v mesecu maju – in zgoraj “golden wattle”, ki je simbol naše Avstralije. Kuliso sta postavila Alojz in Richard Slatinšek in so jo naši rojaki in drugi obiskovalci, ki prihajajo k nam, zelo pohvalili. V dvorani pa smo obesili šest plakatov s fotografijami in osebnimi spomini p. Valerijana, ki jih je napisal in jih imate tudi v tem Rafaelu. Izdelal jih je prav tako Florjan v sodelovanju z arhivsko organizacijo HASA NSW. Cerkev so okrasili Vesna Lukežič – Poč, Sonja Fisher, Karl Lukežič

ter Teja in Ivo Bavčar, ki sta organizirala pletenje vencev in poskrbela za transparent pred cerkvijo. Vence so pletli v četrtrek pred slovesnostjo: Ivo in Teja Bavčar, Ivanka Zele, Kati Breškon, Terezija Matuš, Kati Menič, Marija Rogina, Helena Zadavec, Zora Johnson, Jožica Lipovž, Anica Kolenko, Gizela Špiclin, Lojzka in Lojze Husarek, Jožica Stres, Zofka Brkovec, Marija Modrijančič, Draga Stržina, Kristina Car, Danica Petrič, Elizabeta Kociper, Marija Kolar, Kristina Korpar, Božena Cenčič, Anisija Lovrenčič in drugi. – Upam, da nisem koga pozabil, sicer pa sporočite in dopolnimo, saj mora ostati za arhiv in nadaljnje naše spomine, delo, publikacije.

Našemu biseromašniku smo podarili okrasno svečo s podobo Marije Pomagaj, šmarnicami in wattlom, ki so jo izdelale sestre karmeličanke v Sori pri Medvodah, in štolo s podobo Marije Pomagaj in bl. Antona M. Slomška, nageljni in grboma Nadškofije Ljubljana in Škofije Parramatta, v katero spada naš Merrylands.

Duhovno smo se pripravljali predvsem z molitvijo, s spomini pri bogoslužju, in, seveda, ne smemo pozabiti tistih, ki se niso mogli udeležiti slovesnosti, so pa v duhu z nami in darujejo svoje molitve in žrtve, sporočajo voščila in pozdrave.

Majski dnevi so bili po hudih nalivih in poplavih v našem poletju in jeseni sedaj kot naročeni, lepi, kot že dolgo niso bili. »Da bo še nedelja takšna! Za nedeljo naj zmoli vsakdo Oče naš za lepo vreme!« sem oznanil v cerkvi. Bog nam je dal res lep sončen dan. Na nedeljo Gospodovega vnebohoda, 20.5., smo se že zgodaj začeli zbirati – najprej pridne kuharice in kuharji, ki so že v soboto pripravljali dobrote, potem še drugi. V sprevedu smo pristopili k oltarju – poleg ministrantov tudi odrasla moža, ki sta že nekoč stregla pri oltarju in sodelovala: Ciril Košorok, ki je nosil križ, Mark Stariha, ki je spremljal patra Valerijana, in naš akolit Toni Šajn. Za njimi so šle v sprevedu narodne noše in nato duhovniki. S p. Valerijanom smo somaševali: p. Ciril A. Božič OFM, OAM, g. Eugene Szondi iz Castle Hilla, p. Darko Žnidaršič OFM, ki je bil biseromašnikov pridigar, in



p. Peter Clifford OFM iz Waverleya, provincialni vikar avstralske frančiškanske province Svetega Duha.

Navzoč je bil bogoslovec br. Peter Strohmayr, pavlinec, ki ima stare starše iz naših krajev – stara mama je bila rojena v Gradcu, stari oče pa v Mariboru. Njegov župnik in predstojnik v Merrylandsu v krajevni župniji sv. Marjete Alakok p. Albert Wasniowski OSPPE se nam je pridružil v vstopnem sprevodu in kasneje pri kosilu v dvorani. Prišle so sestre redovnice iz Merrylandsa in Granvilla. – Pri kosilu sta se nam pridružila dekan in župnik v Greystanesu g. Bob Bossini in g. Zvonimir Gavranović, Hrvat, ki je župnik v Luddenham-Warragamba.

P. Valerijana je pozdravil ministrant Noah Skubla, ministrantka Veronika Konda mu je izročila šopek cvetja. Občestvo je pozdravil domači predstojnik p. Darko. Po evangeliju, ki ga je po slovensko zapel p. Ciril, angleško prebral p. Peter, je Ciril Košorok odnesel kip vstalega Zveličarja z oltarja.

Biseromašnikov pridigar p. Darko je poudaril našo veliko zahvalo Bogu za slavljenca p. Valerijana, naše praznovanje kot veliko zahvalo, ki jo pomeni evharistija – sv. maša, in služenje. Beseda služenje danes ne zveni ravno prijetno, marsikomu celo sploh ne, vendar imamo kristjani vir služenja in poslanstva v vstalem Jezusu Kristusu, ki je prišel, da bi stregel in tako pošilja učence in nas po svojem vstajenju, pred vnebohodom in po prejemu Svetega Duha. Galilejci so strmeli v nebo, vendar se kmalu zavedo, da je njihovo poslanstvo z Jezusom in zanj tukaj in sedaj na zemlji – za nebesa.

P. Ciril nas je povabil k pozdravu miru. P. Valerijan se je ob koncu sv. maše tudi sam zahvalil Bogu in občestvu, kratko sta spregovorila še p. Peter Clifford in kasneje v dvorani g. Eugene Szondi, ki sta pohvalila navdušeno naše občestvo in čudovito petje. Naš mešani cerkveni pevski zbor je zapel »Mašnik biserni, pozdravljen«, velikonočne in Marijine pesmi in mašo sv. Cecilije (»Missa S. Caeciliae«) skladatelja duhovnika Vinka Vodopivca. Eno pesem so zapele Južne

zvezde. Skupaj smo zapeli zahvalno pesem in po blagoslovu »Marija, skoz življenje« in se zbrali skupaj v prezbiteriju za veliko »gasilsko« sliko, ki naj bo vsemu občestvu in našim zanamcem dragocen spomin in spodbuda.

Po sv. maši smo pripravili kulturni program, ki ga je povezovala Mirjam Stariha. Slavnostni govornik je bil častni generalni konzul Alfred Brežnik. Nagovorili so nas še še veleposlanik dr. Milan Balažic, p. Ciril A. Božič, p. Darko Žnidaršič in Irena Jernej. Martha Magajna je recitala pesem biseromašniku, ki jo je spesnila Teja Bavčar. Prav tako je svojo pesem recitala Danica Petrič. Na odru so zapele Južne zvezde.

Kosilo je pripravila 2. delovna skupina: Elizabeta (vodja) in Tone Kociper, Marija in Stanko Kolar, Kristina in Rudi Korpar, Ljubica in Branko Pezdirc, Anton in Gizela Špiclin, Marija in Mirko Godec, Jerica Grželj, pomagale so še Kristina Car, Justina Ribič, Sonja Fisher. – Razrezali smo tudi veliko torto, ki jo je naročila Elizabeta Kociper, »peneze« zanjo je velikodušno prispevalo Slovensko društvo Sydney. Tudi Klub Triglav Panthers in druga naša društva, organizacije in posamezniki so se velikodušno odzvali, da smo zbrali dar za biseromašnika, ki bo šel tudi domov v Slovenijo, da bo še v domači Šiški obhajal svoj jubilej. P. Darko je povabil predstavnike organizacij ter posameznike, da so še posebej spregovorili p. Valerijanu in nam vsem. Tončka Stariha je spekla lične lectove srčke in jih prodajala, da smo zbrali še dar za biseromašnika, da je še v domači Šiški obhajal svoj jubilej. Za veselo razpoloženje so poskrbeli Fantje treh mest in še eden (ali dva: p. Darko tudi priložnostno zapoje zraven). Težko je zaobjeti toliko lepih doživetij ali v celoti nepozabno doživetje, zato bodo dobrodošli še Vaši odmevi, vtisi in dopolnila. Skupaj pa smo hvaležni Bogu in Mariji Pomagaj in si lahko rečemo v en glas: Lepo je bilo – in še bo!

*p. Darko Žnidaršič OFM*



**REVIJE, KI JIH TOPLO  
PRIPOROČAMO ZA BRANJE**



**MISLI**, izhajajo že 60. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$50. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** misli@bigpond.com, http://glasslovenije.com.au

**DRUŽINA**, ki je na razpolago v cerkveni veži prihaja po letalski pošti.

Cena izvoda je \$ 4.

**Naslov:** »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;

☎ 0011 386 1 360 2830;

http://www.druzina.si



**BRAT FRANČIŠEK**, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$25.

**Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313



**SLOVENSKA DIPLOMATSKA  
PREDSTAVNIŠTVA**

**VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE  
SLOVENIJE V CANBERRI:**

Veleposlanik: dr. Milan Balažič

☎ (02)6290 0000, **faximile** (02)6290 0619.

**Poštne pošiljke:** Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284, Civic Sq. Canberra ACT 2608. <http://canberra.embassy.si>

**GENERALNI KONZULAT  
REPUBLIKE SLOVENIJE:**

Častni generalni konzul g. Alfred Brežnik,  
P.O. Box 188, Coogee NSW 2034,

☎ (02)9517 1591, **faximile** (02)9519 8889



**SV. RAFAEL**  
Bog zdravi

**0419 236 783**

Pomoč bolnikom in umirajočim

**SPREMEMBA NASLOVA**

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila idr.



**Zahvala patra Valerijana**

“Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem rojakom za čestitke in darove, s katerimi ste mi omogočili potovanje. Ves čas me je spremljal Florjan Auser. Vsi dogodki so mi ostali v najlepšem spominu.

Vseh dobrotnikov se redno spominjam pri sv. maši in v molitvah. Bog plačaj! Tudi moji domači in naši sorodniki se pridružujejo tej zahvali.”

p. VALERIJAN



*Za prevoze patra Valerijana po Sloveniji je poskrbel Budget rentacar Slovenija. Hvala Igorju in Matjažu!*



*Biserna maša patra Valerijana v Sydneyu, 20. maja 2012*



*Biserna maša patra Valerijana v Melbournu, 3. junija 2012*